

Epické šílenství druhé světové války

Ni nationalinterest.org/bookreview/the-epic-madness-world-war-ii-7347

22. srpna 2012

Jiní Britové jsou spíše pochmurně krvaví než bezcitní. Sir Arthur Harris z RAF byl odhodlán bombardovat Německo, aby se podrobilo. Věřil, že dokáže zlomit morálku německého obyvatelstva nelítostným nočním bombardováním, a každého, kdo o něm pochyboval, považoval za skromného gentlemana. Piloti a letci, kteří se pod tlakem zhroutili (2 989 z nich), byli označeni LMF, „Chybějící morální vlákno“. V létě 1943 vymyslel „Bomber Harris“ operaci Gomora s cílem vypálit Hamburk. Zápalné bomby vytvořily komín nebo sopku tepla, vysály větry o síle hurikánu, aby šířily oheň. V sedmnácti tisíc stopách ucítily posádky pach hořícího masa. Během tří nocí v únoru 1945 Harrisovy bombardéry za pomoci amerických bombardérů srovnaly se zemí Drážďany. „Skutečnost, že tento barokní klenot na Labi byl jedním z největších architektonických a uměleckých pokladů Evropy, ho ani na okamžik neznepokojovala,“ píše Beevor. Kromě snahy udělat dojem na Stalina spojeneckým letectvem „byl Harris také horlivý zaútočit na Drážďany jednoduše proto, že zůstaly jedním z mála velkých měst, která ještě nebyla srovnána se zemí.“

Harrisova strategie selhala. Německý lid zůstal stoický a jeho vůdci se odmítli vzdát, částečně proto, že se báli, že budou pověšeni jako váleční zločinci. („Hitlerovým největším strachem nebyla poprava, ale zajetí a odvezení zpět do Moskvy v kleci.“) Invaze a absolutní vítězství byly jedinou odpovědí na Hitlerovo Götterdämmerung. Závěrečná hra, jak ji hraje Rudá armáda v Beevorově vyprávění, je otřesná.

„Ruští vojáci znásilňovali každou německou ženu od osmi do osmdesáti,“ poznamenala sovětská válečná korespondentka Natalja Gesse, přítelkyně sovětského jaderného vědce Andreje Sacharova. „Byla to armáda násilníků. Nejen proto, že byli šílení chtíčem, byla to

také forma pomsty." Beevor píše: „Celkově se na německém území předpokládá, že byly znásilněny asi dva miliony žen a dívek. Východní Prusko vidělo to nejhorší. Když Rudá armáda dorazila do loveckého zámku, který patřil pruské královské rodině a využíval jej říšský maršál Hermann Göring, ruský voják napsal černou barvou *khuy.*, ruské slovo pro „píchnutí“, přes nahou Afrodity od Rubense. Rusové skutečně osvobodili Osvětim, kde se Němci snažili zakrýt důkazy, ale zanechali tam 328 820 pánských obleků, 836 255 dámských kabátů a šatů a několik tun lidských vlasů (dobré na výrobu teplých oděvů pro německou armádu).

Pozastavil jsem se u Beevorova vyprávění o evropské válce, ale stejně zničující je ve svém popisu války v Tichomoří. Kruty nebyly o nic méně hrozné. Velitel amerického letectva generál Curtis LeMay byl ještě účinnějším ohnivým bombardérem než „Bomber Harris“, který během jedné noci v březnu 1945 spálil v Tokiu sto tisíc obyvatel. Za čirý sadismus a bestiálnost mohou cenu získat Japonci. Na Nové Guineji a Borneu jedli své vězně. „Praxe zacházet s vězni jako s ‚lidským dobytkem‘ nevzešla z kolapsu disciplíny,“ píše Beevor. "Obvykle to řídili důstojníci." Protože toto téma bylo považováno za příliš znepokojivé pro rodiny vojáků, kteří zemřeli v tichomořské válce, spojenci potlačili důkazy o kanibalismu při procesech s válečnými zločinci v Tokiu v roce 1946.

Ve všech těch chabých úsudcích, neřkuli šílenství, které provázely druhou světovou válku, zaujímají Japonci zvláštní místo. Existují značné důkazy, že mnozí v japonském vedení věděli, že pokud zaútočí na Spojené státy, prohrají. Ale fatalisté a posedlí národní cti stejně shodili své bomby na Pearl Harbor.

Evan Thomas je autorem knih Sea of Thunder a The War Lovers. Jeho biografie prezidenta Eisenhowera, Ike's Bluff: President Eisenhower's Secret Battle to Save the World, vyjde v září nakladatelstvím Little, Brown and Co.

Pullquote: Beevorův příspěvek má přesvědčivě ukázat, jak byla druhá světová válka, kterou Američané začali považovat za „dobrou válku“, epicky hloupou válkou, nemluvě o ponižující a neuvěřitelné dehumanizující. Obrázek: Typy esejí: [Recenze knihy](#)

